



JEVANĐELJE OD ISAIJE

VELIKI SLUČAJ U PRAVU

(ISA. I 10-20, LAUTOV PREVOD.)

10. „Čujte reči Jehove, knezovi Sodoma, poslušaj zakon našeg Boga, narode Gomore.
11. Šta ja da radim sa mnoštvom vaših žrtava? govori Jehova; zasitio sam se sa ovnovskim paljenicama, i salom od ugojene stoke; A u krvi junaca, i jaganjaca, i jaraca, nemam uživanje.
12. Kada dolazite da se pokazete preda mnom, Ko je tražio to od vaših ruku?
13. Ne gazite Moja predvorja više; ne donosite više sujetan prinos; Kad! To Mi je gadost. Mlad mesec, i Šabat, i zajednicu proglašenu, ne mogu podneti; post, i dan uzdržavanja.
14. Vaše mesece i vaše svečanosti, Moja duša mrzi; Teret su Mi; U Moran sam od podnošenja njih.
15. Kada širite svoje ruke, ja ću sakriti Svoje oči od vas; Čak i kada množite molitvu, ja neću slušati; Jer su vaše ruke pune krvi.
16. Operite se, učinite se čistim; uklonite daleko zlo svojih postupaka ispred Mojih očiju;
17. Prestanite činiti zlo; naučite da činite dobro; Tražite pravdu; ispravite to što je iskvareno; Činite pravdu siročetu; branite slučaj udovice.
18. Dođite sada, i neka se branimo zajedno, kaže Jehova; Iako su vaši gresi kao skerlet, biće beli kao sneg; Iako su crveni kao grimiz, biće kao vuna.
19. Budete li voljni i pokorni, Hranićete se dobrima zemlje;
20. Ali ako odbijete, i budete pobunjeni, Bićete hrana za mač neprijatelja; Jer su to usta Jehove objavila.“

Ko god će dobiti punu korist od ovih stihova ne sme propustiti da ih čita u vezi sa stihovima koji prethode, koji su citirani u lekciji iz prethodne sedmice. U proučavanju ovih biće neophodno da se čini često pozivanje na te.

Ostatak.—„Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio neznatan ostatak, bili bismo kao Sodom i bili bismo nalik Gomori.“ Oni su bili potpuno uništeni. Međutim „Ako dece Izraelove bude na broju kao peska morskog, Ostatak će biti spašen.“ Rim. ix 27. Zato što je pisano, „Evo, poslaću vam proroka Iliju pre nego što dođe velik i strašan dan Gospodnji: on će obratiti srce otaca ka deci, i srce dece ka njihovim očevima, da ne dođem i ne udarim zemlju prokletstvom,“ ili, kao što reči stvarno označavaju, „da ne dođem i ne udarim zemlju sa potpunim

uništenjem.“ Mal. iv 5, 6. Tako vidimo da ovo proročanstvo od Isaije, koje proučavamo, ima posebnu povezanost sa poslednjim danima. Ostatak je poslednji, a reči opisuju stanje upravo pred dolazak Gospoda, kada će se umnožiti bezakonje, i ljubav mnogih će ohladneti (Mat. xxiv 12), kada će vera biti toliko retka na zemlji da neko mora da pita za nju (Luka xviii 8), i kada će čak i priznata crkva biti veoma kao neznabožička. Uporedi 2 Tim. iii 1-5 i Rim. i 28-32. Toliko je crkva postala puna zlobe, da je Gospod oslovljava sa Sodomom i Gomorom. Isa. i 10. Neka čitalac obrati posebnu pažnju na ovu činjenicu, jer ona nije navedena u svrhu optužbe, već zbog isticanja Božje milosti, zbog koje dolazimo da govorimo.

Isprazno Bogoslužjenje.—Uporedi Isa. i 11-15 sa Amos v. 21-24. Iako smo podstaknuti da ne napuštamo složno okupljanje nas samih, religija se ni na koji način ne sastoji od odlazanja na skup. Postoje trenuci kada su sve religijske službe gadost za Gospoda. Pevanje se naziva bukom, i molitva Mu je odvratna. Ipak neka niko ne misli da ovo znači da postoji ikada trenutak kada Gospod odbija da sluša grešnikovu molbu za oprostaj, na osnovu toga da je previše grešan da mu bude oprošteno. Daleko od toga; ovaj deo Pisma koji proučavamo uči nas upravo suprotno. Međutim Gospod ne može biti prevaren sa medenim frazama koje ne znače ništa. Laskanje ne golica Njegovo uvo. Neodlučan čovek—ne čovek koji ne poznaje svoj sopstveni um, već onaj koji želi zlo čak dok traži dobro—ne prima ništa od Gospoda. Licemerstvo je odvratno. Samopravedni Fariseji, čiji životi su bili spoljašnji uzori ispravnosti, ali koji su bili licemeri, bili su predmeti Gospodnjih najoštrijih ukora, dok je On najnežnije privlačio ka Sebi carinike i prostitutke, čiji životi su bili jedna gomila krivice, ali koji su iskreno težili za nečim boljim.

Beskorisne Molitve.—„Kada svoje ruke širite, ja ću sakriti svoje oči od vas; jeste, kada sastavljate mnogo molitvi, ja neću slušati.“ Kakva je to strašna izjava! Ipak ne treba da obeshrabri nijednu dušu. Nijedan koji traži oprostaj od Gospoda neće nikada biti odbijen. Gospod poziva sve da dođu, i On kaže, „Onoga ko k meni dolazi, nipošto neću izbaciti napolje.“ „Ko god hoće, neka zagradi vodu života besplatno.“ Međutim Gospod ne voli da gleda na krv, to jest, na krvava dela; i kada ljudi pruže svoje krvave ruke ka Njemu, prinoseći Mu zlobu kao da je pravednost, On ne može a da ne odvrati Svoje oči. To nije pravo moljenje, već samo sastavljanje molitvi. „Izgovoriti molitvu“ je veoma drugačije od moljenja. Neki čovek može reći molitvu koju je neko drugi pripremio za njega, i stavio u njegova usta, ili koju je on sam smislio i naučio tako da je može ponoviti iz sećanja, ali to nije moljenje. Niko na svetu nije toliko u neznanju da ne zna kako da se moli prihvatljivo Gospodu. Čovek koji zavisi od nekog drugog da sastavi molitvu za njega, ne bi se molio ako bi je ponovio hiljadu puta na dan. Molitva je jednostavno traženje onoga što neko želi. Molitva Bogu mora naravno biti traženje dobrote, pošto On nema ništa drugo da pruži.

Sada ako osoba želi stvar, ona zna da je želi, i onda je isto jednostavna stvar tražiti to, koliko je za dete da traži komad hleba kada je gladno. Niko ko je gladan ne treba da ima nekoga da mu govori kako da traži nešto da jede; čak dakle ko god je gladan i žedan za pravednošću zna kako da je traži uspešno bolje nego što mu bilo ko može reći. Nijedan ispravan roditelj nikada ne odbija da pruži svom detetu hranu kada je gladno; ali ne postoji na svetu majka koja ne bi vrlo često pustila da detetov zahtev za hranom prođe nezapažen ako je imalo naviku da joj dolazi mnogo puta na dan, bez obzira da li je bilo gladno ili ne, i formalno joj ponavlja zahtev za nešto da pojede. Ona bi se brinula za stanje njegovog stomaka, radije nego za njegove reči.

Stih 12 je tako preveden na Danskom i Švedskom: „Kada dolazite da budete viđeni pred Mojim licem, ko je to tražio od vas, da trebate gaziti po Mojim predvorjima?“ Zadnji deo trinaestog stiha je od ovih i drugih verzija preveden, „Ne mogu podneti nepravednost i praznik.“ Tako Gospod čini naglašenom Svoju želju za iskrenošću. Čovek koji bi pokrio svoje grehe ogrtačem pobožnosti, množeci religijske forme kako bi odvratio pažnju od svojih zlih dela odvratn je Gospodu, dok je najopakiji grešnik koji želi slobodu od svojih zlih puteva, predmet Gospodnje najnežnije ljubavi.

Žrtve Pravednosti.—„Nemojte više donositi sujetne prinose.“ Sujeta je praznina. Sujetan prinos je dar koji ne sadrži ništa. Ovde saznajemo da Gospod nema uživanje u praznim formama i ceremonijama. U pravom obožavanju Boga nema prostora za činjenje stvari samo da se predstavi nešto drugo. Bog želi samu stvar. Kada je David učinio mučan greh, znao je da prinos neće zadovoljiti Gospoda. „Jer ti žrtvu ne želiš, inače bih ti je prineo; u žrtvi paljenoj ti ne uživaš.“ „Pokornost je bolja od žrtve.“ Kada je čovek zgrešio, Bog ne želi da on dođe pred Njega sa nečim kao zamenom za pravednost, već sa pravednošću samom. „Prinesite žrtve pravednosti i uzdajte se u Gospoda.“ Ps. iv 5. Uzdajte se u Gospoda koji pruža pravednost koju trebamo, tako da niko ne treba doći pred Njega prazan. „Tada će ti biti mile žrtve pravednosti.“

„OPERITE SE I BUDITE ČISTI.“

KOME je ovo rečeno?—Onima koji su toliko loši koliko mogu biti. Narodu natovarenom bezakonjem, semenu zločinaca, deci koja su pokvarena. Ovo je izgovoreno onima koji su toliko puni odvratne gube greha, da od stopala pa sve do glave ne postoji ništa u njima osim ozleda, modrica, i gnojnih rana. Čak i takvi mogu biti „beli kao sneg.“

O realnosti ovog čišćenja imamo dovoljno dokaza u Pismu. Neman Sirijac bio je gubavac. Otišao je do proroka Jelisija, koji je, kao sluga Gospodnji, njemu govorio Gospodnju reč, govoreći, „A Jelisije mu je poslao glasnika, rekavši: 'Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu i vratiće ti se meso i bićeš čist.'“ 2. Kraljevima v 10. Rekao je, ukratko, upravo ono što imamo u

tekstu koji proučavamo, „Operi se, i budi čist.“ 2. Kraljevima v 13. I Neman je, posle malo dušenja, učinio kao što mu je naredeno, „i telo mu je opet postalo poput tela malog deteta i bio je čist.“ Stih 14. Da li je voda Jordana ono što je proizvelo izlečenje? Da li je bilo tačno da je voda Jordana bila toliko mnogo bolja od voda reka Damaska?—Sigurno ne; ono što ga je očistilo bila je Gospodnja reč, koju je poslušao. Prorok mu nije rekao da očisti sebe, niti je od njega to očekivao, ali mu je dao Gospodnju reč, i to je učinilo gubavca čistim. U tom slučaju mi vidimo pročišćujuću moć Gospodnje reči.

MEĐUTIM slučaj nije još završen. Tamo je došao čovek, „pun gube“ i rekao je Isusu, „Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti.“ Isus je odmah rekao, „Hoću; budi čist!“ I odmah je bila očišćena njegova guba.“ Mat. viii 2, 3. Ista stvar je učinjena za ovog čoveka koja je učinjena za Nemana, samo u ovom slučaju nikakvo vidljivo sredstvo nije korišćeno. Ako bismo imali samo priču o Nemanu, onda bismo mogli misliti da je voda bila ono što je učinilo čišćenje; a ako bismo imali samo slučaj čoveka koji je došao Isusu, onda bismo trebali izgubiti upečatljivu lekciju naučenu u prvom slučaju. Međutim dvoje uzeti zajedno uče nas da nas Gospod čisti „vodenim kupanjem u reči,“ jer je tako Ef. v 26 ispravno preveden u mnogim verzijama. „Vi ste već čisti preko reči koju sam vam govorio.“ Jovan xv 3.

MI smo puni nečistoće greha, i Gospod nam kaže, baš kao što je i čoveku punom nečistoće gube, „Budi čist.“ Da li je Gospod očekivao da gubavac treba da ode i izleči sebe?—Sigurno ne; Znao je da je to nemoguće. Šta je morao čovek da uradi?—Samo da prihvati Gospodnju reč. U ovom slučaju vera je već bila prisutna, dok se od ponosnog oficira Nemana zahtevalo da pruži dokaz da jeste prihvatio reč u poniznosti; ali obojica su bili očišćeni na tačno isti način—Gospodnjom rečju. Gospodnja reč je lek za isceljenje. Reči Gospoda „su život onima koji ih nađu i lek celom telu njihovom.“ Izr. iv 22, margina.

„NJEKOVA zapovest je život večni.“ Jovan xii 50. Bog je rekao, „Neka zemlja prokljiva travom;“ i bilo je tako.“ Rekao je, „Neka bude svetlost;“ i odmah je bila svetlost. Isus je rekao gubavcu, „Budi čist;“ i odmah je bio čist. Tako on kaže nama, „Operite se, očistite se;“ i ako nismo previše ponosni da prihvatimo reč, odmah smo čisti. Nije važno koliko smo grešni; što je veća naša potreba, veća je naša preporuka za milost Gospodnju. On oprašta naše bezakonje samo zato što je veliko. Ps. xxv 11.

SLUČAJ NA SUDU

„DODITE sada da se zajedno ubeđujemo, govori Gospod.“ Isa. i 18. Obratite posebnu pažnju na ovaj stih onako kako je dat u prevodu na početku ovog proučavanja: „Dodite sada, i neka se branimo zajedno, kaže Jehova.“ Ovo je jezik sudova, i u skladu je sa Nemačkim, Švedskim, i Danskim prevodima, koji glase, „Dodite

sada, i neka idemo na sud zajedno, kaže Gospod.“ Ovo je strogo bukvalno prevođenje Hebrejskog. Izraz je isti kao u Jov xxiii 7, gde nepogrešivo imamo sudsku scenu. Čitaj stihove 3-7. Ni na jednom mestu u Bibliji Hebrejska reč koja se ovde pojavljuje nije upotrebljena u smislu koji je obično preveden rečju „ubeđivati,“ i ni na jednom drugom mestu osim ovog nije tako prevedena u našoj verziji. Pojavljuje se u 1. Moj. xxxi 37, „Stavi to ovde pred moju i svoju braću da ona presude između nas dvojice,“ gde je ideja o odlučivanju slučaja u pravu jasno nagoveštena.

IDEJA da je suđenje na sudu u toku nagoveštena je u samom prvom stihu proročanstva: „Čujte, nebesa, poslušaj, zemljo.“ Poziv je za „Tišinu na sudu;“ jer je veliki slučaj u toku, koji uključuje ceo univerzum. Ova misao, uvedena na samom početku Isajinog proročanstva je veoma istaknuta svuda, i imaćemo često priliku da se pozovemo na nju, tako da je vredno truda da joj damo malo posebno proučavanje sada. Kada smo jednom šćepali misao, videćemo da se pojavljuje svuda po celoj Bibliji.

DVA teksta ukratko postavljaju celu stvar pred nas. U Psalmu li 4 čitamo „Protiv tebe, tebe jedinog, ja sam sagrašio, i učinio to zlo u tvjim očima: da ti budeš u pravu kada progovoriš i čist kada presudiš.“ Pređite sada na Rim. iii 4, gde imamo ovaj stih citiran ovako: „Ni pošto; nego, neka Bog bude istinit, a svaki čovek lažov; kao što je pisano: ‘Da opravdan budeš po rečima svojim i pobediš kada ti se bude sudilo.’“ U prvom slučaju imamo Boga kao Sudiju, a u drugom imamo Njega kao onoga kojem se sudi, a ipak pobeđuje u Svom slučaju. Isti duh koji je nadahnuo reči na prvom mestu, takođe je nadahnuo citat, tako da oba izraza moraju značiti istu stvar. Prema tome saznajemo da kada Bog sudi svetu, Njemu se u isto vreme sudi. To jest, Sud je samo sažimanje slučaja koji je bio u toku otkad je greh ušao u Božji univerzum. Bog je bio proglašen nepravednim, ne samo od Sotone, već od svakoga ko je počinio greh. „Svi su sagrašili i lišeni su Božje slave.“ Prema tome svako ko opravdava sebe na taj način objavljuje da je Bog kriv; i svako ko odbije da prizna sebi da je grešnik, na taj način opravdava sebe. Međutim nijedan čovek nije sličan Bogu. Prema tome ako su ljudi u pravu, to bi dokazalo da je Bog u zabludi. Svako ko odbije da prizna svoje grehe, tim samim odbijanjem optužuje Boga da je nepravedan. I ista stvar se radi od onih koji priznaju sebi da su grešnici, ali koji sumnjaju u Božju spremnost da oprostí.

OČIGLEDNO je da ako bi Bog mogao biti osuđen za jedan čin nepravde, On ne bi mogao suditi svetu. Da bi ta pobuna bila ugušena zauvek, da nikada više nema bilo kakvu mogućnost podizanja, svako stvorenje u univerzumu mora videti i priznati Božju pravednost. Nekolicina stanovnika ovoga sveta to sada rade; ali Sud je tu da učini to jasnim. Veliki Sud nije za svrhu da omogući Bogu da sudi karakteru ljudi, već da učini da svi ljudi vide pravi Božji karakter. Ljudi sada zauzimaju strane za i protiv Njega.

Vreme će doći kada će svaka tajna stvar biti izneta na svetlo. Tada će svi videti da je Bog uvek bio ispravan i dobar. Svako koleno će se saviti, i svaki jezik će priznati. Međutim biće prekasno za one koji su čekali do tada; oni su zauzeli strane protiv Gospoda, i kada On pobedi u Svom slučaju, oni nužno gube. Sa druge strane, oni koji sada postavljaju sebe na stranu Gospoda, objavljujući da je Njegov put ispravan, što znači da je njihov pogrešan, i koji održavaju svoju odanost Njemu nasuprot protivljenju, čak i kada ne mogu objasniti neka od Njegovih dela, imaće naravno udela u Njegovom trijumfu. Detalji ovog velikog slučaja, pitanje svedoka, itd., doći će kasnije u našem proučavanju; ono šta želimo da držimo pred našim umovima je to da je veliko pitanje u sporu Božji karakter. On ima beskonačno više na riziku nego što bilo koji čovek može ikako imati.

To je naša jaka uteha. Božja pravednost je otkrivena u opraštanju greha. „Ako priznajemo svoje grehe, veran je on i pravedan da nam oprostí naše grehe i da nas očisti od svake nepravednosti.“ 1. Jovanova i 9. Ko god izjavi da Bog neće oprostí grehe, nebitno čije, optužuje Ga da je nepravedan. On oprašta Svojom pravednošću, Svojom pravdom, i kada mi priznamo svoje grehe, postajemo sudeonici u Njegovoj pravednosti. To osigurava naše stajanje na Sudu. Sada nas Bog izaziva da ispitamo slučaj na sudu, i poziva nebo i zemlju da deluju kao porota, da vide da li postoji i jedan slučaj priznatog greha koji On ne oprašta. „Iako su vam gresi kao skerlet, biće beli kao sneg, iako su crveni kao grimiz, biće kao vuna.“ To je Njegov slučaj. On stavlja kao ulog Svoj život na to. To je stvar na kojoj bazira Svoje pravo na pravednost, i Svoje pravo da sudi svetu. Ako je Bog voljan da rizikuje Svoj slučaj na toj tvrdnji, ne možemo li i mi? Naš život stoji sa Njegovim ako to uradimo. Verovaćemo Mu, verujući da će Njegov karakter podneti svaku probu. Zaista, to je jedina razumna stvar da se uradi; jer ako bi bilo moguće da Ga pokažemo nepravednim, ne bismo dobili ništa, jer bi to značilo kraj Njegovog Vladanja, tako da bi sa tim otišli naši životi i život svih stvorenja. Dakle vidimo da je vrhunac ludosti pokušavati tražiti mane u Božjem karakteru. To je kao čovek koji pokušava da preteteriše granu na kojoj sedi nad ambisom. Ali nikakva mana se ne može naći u Bogu. „Nema u njemu nepravednosti.“ „Uzdajte se u Gospoda zauvek, jer u Gospodu Jehovi snaga je večna.“

OVAJ poziv da se dođe i bude oprosteno je za one koji su toliko loši koliko je moguće da budu. Svaki greh je proizveo svoju ranu, a ishod je da ne postoji zdravo mesto na celom telu. Ne postoji mesto na koje se udarac ispravke može spustiti, ako bi se greh uvećao. Takve On poziva, da bi svi mogli imati nadu, i da bi mogli doći sa pouzdanjem. Sa kakvom hrabrošću mi možemo doći! Kako to proširuje naše viđenje Jevandolja, i podiže celu temu na ravan beskonačno izvan običnog sebičnog raspitivanja, Da li je moguće za mene da budem spašen? To je Božji slučaj, ne naš. On mora oprostí, ili izgubiti Svoj život; jer je On dao Svoj život za jasnu

svrhu čišćenja grehova, i ako ne bi to uradio život bi bio odbačen. Hajde da onda dođemo hrabro ka prestolu milosti, potpuno uvereni da ćemo dobiti milost, i pronaći milost da pomogne u vremenu potrebe.

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER